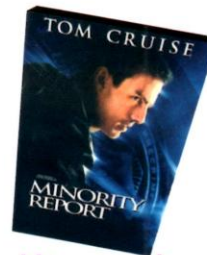

MINORITY REPORT

Een huiveringwekkende toekomst

Terwijl zijn nieuwe film *Catch Me If You Can* momenteel in het hele land bioscoopzalen vult, verschijnt Steven Spielbergs vorige kassucces *Minority Report* hier eindelijk op DVD. In deze spectaculaire sciencefictionfilm stelt 's werelds succesvolste filmmaker prangende vragen over mens en maatschappij, zonder dat dit ten koste gaat van de actie- en amusementswaarde.

Een wereld zonder criminaliteit. Het is de wensdroom van vrijwel elk mens. In het jaar 2054 heeft Washington, D.C. een flinke stap in de goede richting gezet met het Precrime-systeem. Op basis van visioenen van zogenaamde Pre-Cogs, drie menselijke orakels die vanuit een soort droomtoestand moordvoorspellingen doen, worden moordenaars gearresteerd voordat ze hun daad daadwerkelijk kunnen plegen. Dat klinkt te mooi om waar te zijn en dat is het natuurlijk ook.

Minority Reports overrompelende proloog, waarin een potentiële moordenaar in de futuristische boeien wordt geslagen, wekt nochtans de indruk dat moord wel degelijk tot het verleden kan gaan behoren. Topagent John Anderton (Tom Cruise) gelooft dan ook heilig in de onfeilbaarheid van het systeem. Die mening is ook zijn surrogatvader en Precrime-directeur Lamar Burgess (Max von Sydow) toegegaan. Hij wil zelfs de boer op om het programma in het hele land te introduceren. FBI-agent Danny Witwer (Colin Farrell) is daarentegen sceptisch over de zegeningen van Precrime. Hij gaat op zoek naar fouten in het systeem en vindt daarbij vanzelfsprekend John Anderton op zijn weg. Tenminste, totdat deze hoort dat de Pre-Cogs de moord op ene Leo Crow voorspellen die over 36 uur gaat plaats-

vinden. Als dader komt niemand minder dan Anderton zelf uit de bus.

Vanaf dat moment wordt hij geconfronteerd met geesten uit zijn eigen verleden en leert hij de schaduwzijden van het perfecte antimisdad-programma kennen. Binnen de kortste keren is hij namelijk degene die wordt opgejaagd door Precrime-agenten en ziet hij zich zelfs genoodzaakt om een van de Pre-Cogs (een fraaie rol van Samantha Morton) te gijzelen. In een race tegen de klok probeert Anderton er vervolgens achter te komen wie hij zelf is: slachtoffer van het systeem of toch een potentiële moordenaar?

GEKTE

Net als *Blade Runner* en *Total Recall* is *Minority Report* gebaseerd op een kort verhaal van de Amerikaanse auteur Philip K. Dick, die in 1982 op 53-jarige leeftijd overleed na een door depressies, huwelijken (vijf in getal), drugsgebruik en een ontmoeting met God (of een van diens look-alikes) getekend leven. Dick was een fascinerende man, die voortdurend balanceerde op de grens tussen genie en gekte. Echte erkenning kreeg hij pas na zijn vroegtijdige dood ten gevolge van een hartaanval. Inmiddels zijn er, met wisselend succes, diverse films gebaseerd op zijn apocalyptische verhalen en wordt

hij beschouwd als een icoon van de internationale sciencefictiongemeenschap.

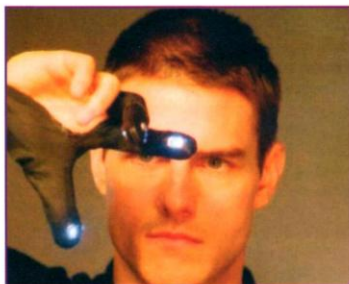
Dicks verhaal *Minority Report*, dat in 1956 voor het eerst in het tijdschrift *Fantastic Universe* werd gepubliceerd, stelt Steven Spielberg in de gelegenheid om met blauw-, groen- en grijs tinten een grauwe wereld te boetseren, die prettig contrasteert met de bonte kleurenpracht van zijn vorige sciencefictionfilm, *A.I. Artificial Intelligence* (het project dat hij overnam van de enkele jaren geleden overleden regisseur Stanley Kubrick). Kille zekerheid heeft halverwege de 21e eeuw de menselijke maat duidelijk allang overvleugeld, zo lijkt de boodschap. Spielberg heeft zich hiervoor laten inspireren door een denktank van techneuten en glazenbolkijkers, die speciaal voor deze gelegenheid bijeen werd geroepen om een weekendje te brainstormen over het gezicht van de toekomst (zoals blijkt in een hieraan gewijde featurette op disk 2). Dat resulteert in enkele bijzondere vondsten: mechanische spinnen als ideale opsporingsmiddelen van Precrime's politieapparaat, reclameborden die middels oogsensoren langslappende klanten identificeren en vervolgens op maat bedienen met wervende leuzen, en de sick-stick, een wapen dat zijn slachtoffers in een fractie van een seconde doodziek maakt.

Zij verbeelden de angstaanjagende wereld die Philip K. Dick ooit met woorden heeft geschapen.

NIEUWERWETSE WERELD

Tom Cruise, die Spielberg hoogstpersoonlijk verleide om *Minority Report* te verfilmen, zet een strakke rol neer als John Anderton, de agent die de wereld zoals hij hem meende te kennen voor z'n ogen in elkaar ziet donderen, en ondertussen strijdt voor gerechtigheid, wat die ook moge zijn. Hij krijgt prima tegenspel van enkele sterke karakters: het ambitieuze FBI-opdondertje Danny Witwer, de intrigerende Pre-Cog Agatha en Lamar Burgess, Precrime's boegbeeld dat het achterste van zijn tong maar niet wil laten zien.

In Spielbergs zinsbegoochelende film is echter ook ruimte voor losers, de mensen die niet mee kunnen met de nieuwerwetse wereld, en freaks, de mensen die zich in diezelfde wereld verliezen. Zij vormen een bonte stoet passanten die Andertons zoektocht naar de waarheid evenzeer verlichtigen als verdiepen. Zo is er Gideon, de cynische beheerder van Precrime's supersonische moordenaarsarchief, *The Hall of Containment*, die Anderton met een sardonische glimlach waarschuwt voor de gevolgen van zijn zoektocht naar de waarheid: "Als je in het verleden

DVD REPORT FEATURE

gaat graven, word je smerig." Of de griezel met kraters in plaats van ogen, die de duisternis gebruikt om te dealen in de drug neuroïne en bezweert dat in het land der blinden eenoog toch echt koning is. Ook Solomon P. Eddie, een afgegle-

wereldje, staat ongetwijfeld model voor de moderne wetenschapper die de morele consequenties van zijn eigen vondsten niet overziet. Zij staat niet op zichzelf. Minority Report is duidelijk een film die meer wil dan alleen entertainen en de

omgaan met haar criminelen én kunnen misdaden op enigerlei wijze voorspeld en dus voorkomen worden?

Ook zonder die extra laag is Minority Report overigens een met vette klodders van het scherm spetterende film, die liefhebbers van het betere actie-, avonturen- en sciencefictionwerk moeiteloos 140 minuten aan hun stoel kluistert. Mèt die extra dimensie is Spielbergs zoveelste klassieker alleen nog leuker.

PALMARES

Het woord special features is dan nog niet eens gevallen. In 17 korte reportages, die gezamenlijk meer dan tachtig minuten beslaan, wordt op Minority Reports tweede disk het productieproces van de film tot leven gebracht. Spielberg,

Maatschappij:	20th Century Fox
Beeld:	Anamorphic widescreen (2.40:1)
Geluid:	Dolby Digital 5.1, DTS
Regie:	Steven Spielberg
Met:	Tom Cruise, Max von Sydow, Colin Farrell, Samantha Morton
Extra's:	17 featurettes over de toestand-koming, thematiek, stunts, special effects en vormgeving van de film, productie-foto's, storyboardpresentaties, trailers, cast- & crewinfo, production notes

ties van het Precrime-informatie-systeem. Andertons prachtige 3D-familiefimpjes en de werkelijk duizelingwekkende Hall of Containment springen daarbij in het oog. Gevoegd bij de standaardfeatures (een hele zwik foto's en werktekeningen, enkele storyboardpresentaties, de welbekende production notes, een paar trailers en biografietjes van zowat iedereen die aan de film heeft meegewerkt) levert dat een aanzienlijke hoeveelheid extra materiaal op.

Een beetje meer aandacht voor de schrijver Dick en zijn ideeën, die aan deze futuristische film noir ten grondslag liggen, of Spielbergs eigen motieven zou echter beslist op zijn plaats zijn geweest. Minority Report is zoals gezegd een film die vragen oproept. Die vragen op hun beurt niet zozeer om een pasklaar antwoord als wel om serieuze aandacht. Dat had deze uitputtende dubbeldisk, waarbij verder louter lof past, helemaal vervolmaakt.

Helmut Boeijen

Film:	★★★★☆
DVD:	★★★★

Totaalscore: ★★★★★

"Spielberg heeft zich laten inspireren door een denktank van techneuten en glazenbolkijkers"

den plastisch chirurg, en zijn afzichtelijke Zweedse assistente Miss Van Eyck spreken tot de verbeelding. Tijdens een smoezelige operatie geven zij Anderton een paar nieuwe ogen; de oude krijgt hij in een zakje mee. En wat te denken van Rufus T. Riley? Deze hysterische computernerd bestiert een soort virtual-realityspeelhal, waar klanten de uitbundigste en soms ook ronduit zieke fantasieën kunnen beleven. Hij ziet er geen been in om een wraaklustige werknemer de moord op zijn baas te laten beleven. Riley's hulp aan de Precrime-superagent stoelt dan ook puur op eigenbelang.

LOTTOBALLEN

Voor sommige personages is een wel heel exemplarische rol weggelegd. Dokter Iris Hineman, de zonderlinge uitvindster die ooit per ongeluk de basis legde voor Precrime en zich nadien heeft teruggetrokken in haar eigen

symboliek ligt er soms dan ook duimendik bovenop. Zo heeft John Anderton letterlijk nieuwe ogen nodig om de schijn van het veilig zijn te doorzien en de wereld erachter te kunnen betreden. Ander voorbeeld: het Precrime-systeem voorspelt de namen van toekomstige moordenaars en hun slachtoffers via een soort lottoballen. Spielbergs bedoeling is duidelijk: de prijzen worden hier nogal willekeurig uitgedeeld. Deze aanpak werkt overigens wel. Tussen bloedstollende actiescènes als een knokpartij temidden van de grijparmen van productierobots in een autofabriek, het kat-en-muis spel met de uiterst doeltreffende spinnencolonne en een achtervolging in geavanceerde Mag-Lev-voertuigen door, werpt hij wel degelijk nijpende morele vragen op: hoe ver kunnen we gaan in de strijd tegen criminaliteit, wanneer wordt de kern van iemands privacy aange-tast, hoe moet de samenleving

die regelmatig een helm met het woord 'Dad' erop draagt, laat zich daarin weer kennen als de sympathieke en getalenteerde cineast, die openstaat voor ieders suggesties. Cruise is op zijn beurt de man die er helemaal voor gaat en het leeuwendeel van zijn stunts per se zelf wil doen. Het straalt van hen allebei af dat ze weten dat Minority Report weer een artistieke en commerciële overwinning aan hun palmares toevoegt. En daarin hebben ze dus bepaald geen ongelijk.

Helaas concentreren diezelfde featurettes zich veelal op de technische verwerking van de ideeën van Spielberg en kornuiten over de toekomst in plaats van op de visie en stellingen die ze daarmee willen uitdragen. Er is ruimschoots aandacht voor het stuntwerk, de toestandkoming van bepaalde special effects en de virtuoze manier waarop de omgeving van het verhaal is aangekleed. Knap en boeiend. Vooral de flitsende toekomstprojec-

